

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

ΕΔΓΑΡ ΑΛΛΑΝ ΠΟΣΕ

"Ένας πειθήνιος δυστυχής από τη γέννησή του. 'Ο έρωσ και η δυστυχία του πατέρα του. 'Ο που ένας πλεύσιος βιομήχανος ένθεουσιάζεται άπ' τό μικρό 'Εδγαρ και τόν υϊοθετεί. Ένας δαιμόνιος μικρός μαθητής, μά άπειθέαρχητος. 'Ο Πόσε έρχεται στην Εύρώπη για να κατέβη στην 'Ελλάδα και να πολεμήση. Χρόνια φτώχειας και δυστυχίας. Τά πρώτα διηγήματα του Πόσε. 'Ο έρωσ του και ε γάμος του με τη φθισική Βιργίνια. 'Ο θάνατός της. 'Όπου ε Πόσε δεν έχει χρήματα για ν' άγοράση τό σάβανό της. 'Ο πειθήνιος γίνεται άλκοολικός. 'Ο δραματικός θάνατός του κ.τ.λ. κ.τ.λ.

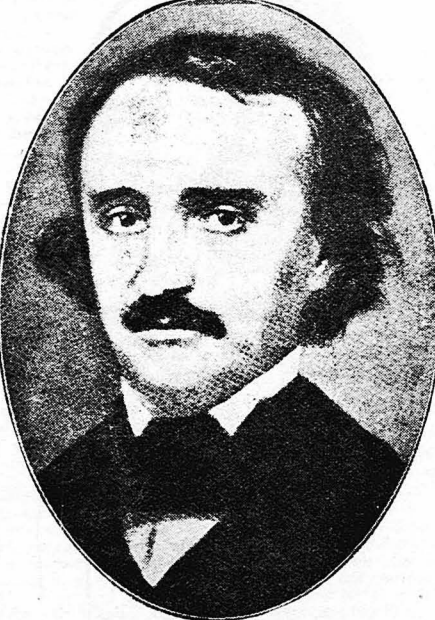
Πόσε, ο μεγάλος αυτός 'Αμερικανός ποιητής, ο οποίος θεωρείται από πολλούς ο μεγαλύτερος λυρικός τών αιώνων, ήταν ως άνθρωπος, δυστυχισμένος σ' όλη του τη ζωή. Η ομορφιά του και οι ομοιοκρατικοί του τρόποι έκαναν τους άλλους να τον ζηλεύουν, ή ειλκρινιά του και περηγανεία του, τό ανεξάρτητο πνεύμα του και ή περιφρόνησις πού έννοιωθε για τά πρακτικά πράγματα, ένοχλούσαν τους συμπατριώτες του τούς 'Αμερικανούς, οι οποίοι, μη μπορώντας να τόν καταλάβουν, τόν εκφοβίδεαν. 'Όταν άργότερα, ή δυστυχίας της ζωής τόν έκαναν να γίνη μεθυσος, οι ίδιοι 'Αμερικανοί, οι οποίοι, ούτε και σήμερα με την απαγόρευσι τών οινοπνευματωδών ποτών στη χώρα τούς, δεν διακρίνονται για την έγκρατεία τους στο κρασί, σκανδαλίστηκαν τρομερά. Τά δικιά τους μεθυσία, μεθυσία κτηνώδης, και βλακώδης, δεν τούς έκαναν χαμηλά αίσθησι, και τούς έπειραζε τό ότι ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε χάσει την πολυαγαπημένη του γυναίκα, ζητούσε παρηγοριά στο κρασί... Μά, όπως γράφει κ' ένας βιογράφος τούδ Πόσε κατά λάθος είχε γεννηθή στην 'Αμερική και δεν υπήρχε τότε κοινόν μεταξύ τού μεγάλου αυτού όνειροπόλου και τού λαού αυτού τών έμπορών...

Οι Ιστορικοί δεν συμφωνούν μεταξύ τους στο έτος της γεννήσεως τού Πόσε. Άλλοι λένε πως γεννήθηκε στις 19 'Ιανουαρίου 1809 και άλλοι στα 1811. 'Ο ίδιος ο Πόσε έλεγε πως είχε γεννηθή στα 1813 στη Βαλτιμόρη. Άνηκε σε μά πολύ έντιμη, αλλά φτωχή, οικογένεια στρατηγών και ναυάρχων, οι οποίοι είχαν διακριθή στον πόλεμο της 'Αμερικανικής 'Ανεξαρτησίας.

'Ο πατέρας τού ποιητού, Δαβίδ Πόσε, ο οποίος ήταν γινός στρατηγού, είχε έρωτευθή μία 'Αγγλίδα ήθοποιό, πολύ όμορφα, την οποία και παντρεύτηκε. 'Επειδή δέ ή σύζυγός του ήταν μέλος ενός περιοδεύοντος θιάσου, για να μη τη χωρίσει έγινε κ' αυτός ήθοποιός κ' άρχισε να περιοδεύη μαζί της στις πόλεις της Βορείου 'Αμερικής. Άγαπιόντουσαν πολύ τρομερά, μά, επειδή ήσαν φτωχοί, ή δυστυχία δεν άργησε να τους συντρίψη. 'Ετσι, ύστερα από μερικά χρόνια, πέθαναν κ' οι δύο στη Ριχμόνδη, από την άθλιότητα και τη φθισιά, αφήνοντας έντελώς έφημα τόν 'Εδγαρ και άλλα δύο παιδιά τους.

'Η εγγύεια όμως αυτού τού παιδιού, τό έκφραστικό πρόσωπό του όπου έλαμπαν δυο μάτια βαθυγάλαζα, τό γοητευτικό του χαμόγελο, έκαναν ένα πλεύσιον κληρονομήσανο της Ριχμόνδης να τόν συμπαθήση έξαιρετικά και ν' αναλάβη αυτός την εκπαίδευσί του. 'Ετσι ο μικρός 'Εδγαρ, μπαίνοντας στη ζωή, σχηματίσει την πεποίθησι, ότι θα ήσαν πολύ γλυκεία. Ούτε υπομνησάμεν καν τότε με πόσο φαμάκι θα τόν έπότηζε κατόπιν.

Κατά τό 1815, ο προστάτης του, τόν έπήγε στην 'Αγγλία και τόν εισήγαγε σ' ένα οικοτροφείο κοντά στο Λονδίνο, για να κάνει τις πρώτες του σπουδές. Από εκεί, ξαναγύρισε στη Ριχμόνδη τό 1822, συνέχισε τις σπουδές του και στα 1825, εισήχθη στο Πανεπιστήμιο της Σαλοταερβί, όπου έλαμψε κυριολεκτικώς μεταξύ όλων τών άλλων συμφοιτητών του. Η επίδοσις του προπάντων στα μαθηματικά ήταν καταπληκτική. Τά πού δύσκολα θεωρήματα, τά όποια και οι καθηγητάι του οι ίδιοι δυσκολευόντουσαν ν' άναπτύξουν, φαινόντουσαν σάν παιχνιδάκια

"Εδγαρ" Άλλαν Πόσε

στον δεκαπενταετή 'Εδγαρ. Μά αν ο Πόσε κατήγαγε θριάμβους στα μαθημάτα του, ήταν πολύ άπειθέαρχητος και, έπι πλέον, είχε όχλησι να χαρτοπαίξη. Έκανε μάλιστα σε λίγο χρέη τόσο μεγάλα, ώστε, έπειτα από ένα χρόνο, ο κηδεμών του Τζων Άλλαν, άναγκάστηκε να τόν άποσύη από τό Πανεπιστήμιο. 'Ελλίζοντας δέ ότι ο 'Εδγαρ με την άνεγνομήσιμη του αντίληψη θα προέδουε στο έμπόριο, τόν έτοιποθέτησε στα γραφεία τού κληρονομημένου τού οίκου.

Μά ή δουλειά αυτή προκάλυψε φρίκη στον Πόσε... Γι' αυτό την εγκατέλειψε άμέσως, εγκατέλειψε συγχρόνως και την 'Αμερική και, γεμάτος ένθουσιασμό, ήρθε στην Εύρώπη με την πρόθεσι να κατέβη στην 'Ελλάδα για να πολεμήση για την άνεξαρτησία μας στο Μεσολόγγι, όπου ήλπιζε να συναντήση και τόν Βύρωνα. Μά, δυστυχώς για την 'Ελλάδα, τό ώραίο του αυτό σφύδιό δεν έφείλε να πραγματοποιηθή, γιατί, περνώντας από τη Ρωσία άνεμχηθή σε κάποια μυστηριώδη ύπόθεσι, για την οποία δεν είχε γινούσθε σκεδόν τίποτε, και για να ξεφύγη την καταδίωξι της Ρωσικής άστυνομίας, άναγκάστηκε να καταφύγη στο 'Αμερικανικό προσέγγετο, τό όποιο τόν έστειλε πάλι στην 'Αμερική.

Μόλις γύρισε στην πατρίδα του ο Πόσε κατετάχθη στο στρατό κ' έμπηκε στη Στρατιωτική Σχολή τού Ουέστ-Πόντ, όπου έλαμψε πάλι με την έξαιρετική αντίληψή του. Μά επειδή έξακολουθούσε να εινε πάντοτε κακοκέφαλος, τόν απέβαλαν κι' από εκεί.

Τότε ο θετός πατέρας του, ο οποίος τόν είχε παραχαιδέμη και ο οποίος ήταν έν μέγρι υπεύθυνος για τά έλαττώματά του τόν εγκατέλειψε, πιεζόμενος σ' αυτό από τη δεύτερα σύζυγό του, την οποία όμως τότε είχε πάρει, και ή οποία, βλέποντας την άγάπη του προς τόν 'Εδγαρ, φοβόταν μήπως τόν έκανε κληρονόμο του.

'Ο Πόσε, μη έχοντας πειά κανένα έσοδο, κατατάχθηκε πάλι στο στρατό ως άπλός στρατιώτης. Μά δεν άργησε να τόν συλλάβη κ' εγκαταλείποντας τόν πάλι σε λίγο, έφυγε για τη Νέα 'Υόρκη. 'Εκει τόν έπεριέμεν ή μεγαλύτερη άθλιότης. Πολλές φορές δεν είχε να φάη και πού να κοιμηθή.

Κατά τη διάρκεια της ύπηρεσίας του στο στρατό ο Πόσε, έπωφελομένους τών όρών της σχολής του, έγραψε στιχούς και διηγήματα. Με τά χειρογράφα τού αυτά υπό μάλης, έπήγαινε τώρα στα γραφεία τών εφημερίδων και τών περιοδικών, ζητώντας να τού τά δημοσιεύσουν. Μά ή ύποδοχη πού τού έκαναν σ' αυτά δεν ήταν και τόσο ένθουσιώδης. Εύρισκαν τά διηγήματά του πολύ μακάβρια και με δυσκολία τού τά δημοσίευαν. Τό πρώτο διήγημα του Πόσε δημοσιεύτηκε στο 1833 και ήταν τό γνωστό με τόν τίτλο κ' "Ένα χειρόγραφο πού βρέθηκε μέσα σε μία μπουτίλα". 'Επειτα δημοσίευσε και άλλα, τά έσοδα τών οποίων τού επέτρεψαν, άν όχι να ζή άνετα, τουλάχιστοι να μην πεθάνη της πείνας. 'Όσοσο ελάχιστοι καταλάβαιναν τά έργα του και όλοι τόν συμβούλευαν ν' αλλάξη τρόπο γραφίματος!...

Τέλος, ο διευθυντής κάποιου φιλολογικού περιοδικού, ο κ. Κέννεντυ, θέλοντας να παρουσιάση στο κοινόν νέα ταλέντα, προκήρυξε ένα διαγωνισμό προς σύνθεσι διηγήματος και ένα προς σύνθεσι ποιήματος. 'Ο Πόσε έλαβε μέρος στο διαγωνισμό αυτό και ήτρε και τά δύο βραβεία. Έκαναν δέ τόση έντύπωσι τά βραβευμένα έργα του στον Κέννεντυ, ώστε θέλησε να τόν γνωρίση προσωπικώς και τόν προσκάλεσε στο γραφείο του. 'Όταν ο Κέννεντυ είδε τόν Πόσε τού έκαναν μεγάλη έντύπωσι τό άθλιο έξωτερικό του και ή εγγύεια τών τράχων του, καθώς δέ ήταν έξυπνος και καλός άνθρωπος, θέλοντας να έξυπηρετήση αυτό τό νέο πού είχε τόσο τάλαντο, τόν συνέστησε σε κάποιο συνάδελφό του, τό Θωμά Ουάιτ, ο οποίος, έξέδιδε στη Ριχμόνδη μία φιλολογική έπιθεώρησι. 'Ο Πόσε ανέλαβε την διεύθυνσι της

και της εξασφάλισε την επιτυχία.
'Ελευθερος πεια να γραφή όπως ήθελε, χωρίς να υποβάλει τα
εργα του στην ήλιθια κρίση των συμπαιρωτων του. Ο Πόε κατε-
λήφθη τότε από πραγματικό πορτέθ εργασίας και βεβλήθη τους
αναγνώστες του με τ όπότερα διηγήματα του και τ άμπνευσμένα
άρθρα του.

'Επιπλέον κέρδιζε πεντακόσια δολάρια τ ό χρόνο, ποσόν που
του φαινόταν πραγματική περιουσία. 'Ετσι, θεωρώντας τόν εαυτό
του άρχετ πλούσιος, νόμιζε ότι μπορούσε πεια να παντρευτεί την
εξάδελφν του Βιργινία Κλέμου, μιά γοητευτική και λεπτή νέα, μιά
πολύ πτωχή και προσβεβλημένη ήδη από φυματίωση. Παντρεύτηκαν
πράγματι στό 1836 και ως τ τότε μιά τρελλή αγάπη τους ένωσε.
'Επί δύο χρόνια όλα πήγαιναν καλά στό σπίτι τους, και, παρ' όλη
τή φτώχεια τους, ό ήλιος της αγάπης τ ό θέρμαινε...

Ατυχετός όμως ο Πόε, ό οποίος δέν ήταν καθόλου πευθίμνος,
μάλλιως με τόν Ουάιτ και γνώρισε και πάλι την πιό άπελπιστική
φτώχεια. Και τώρα δέν ήταν πεια μόνος του. Έιχε και την πολυα-
γαπημένη του γυναίκα κοντά του, τή λεπτή, την άρρωστη Βιργί-
νια. Γι' αυτό αναγκάζονταν να κάνει κάθε δουλειά του τού προσέ-
φεραν. Πέρασε ήμέρες χωρίς ψωμί και όταν ή γυναίκα του πέθανε
στις 30 'Ιανουαρίου 1847, δέν είχε ούτε σάβανο για να την έντα-
φίσουν...

'Ο Πόε, τρελλός άπ' την άπελπία του, έπεσε μετά τό θάνατο
της συζύγου του βαρετά άρρωστος. 'Όταν έγινε καλά, τ ό έφραξε
στό άλκοολ και δέν συλλογιότανε πεια παρά τό θάνατο.

'Απεπειράθη μάλιστα ν' αυτοκτονήσθ σε μιά τρομερή κρίση
ντελιόμου τρέμειν... Μά τόν έπρόλαβαν.

'Όσοσο ό μεγάλος αυτός ποιητής έιχε ξεφλήσει πεια άπ' τή
ζωή.

...Στις 4 'Οκτωβρίου 1849, έφυγε για τή Νέα 'Υόρκη, όπου
ήθελε να κανονισή κάποια υπόθεσή του. Στό δρόμο στάθηκε στη
Βαλτιμόρη. 'Εκει για να σκοτώσει λίγο τόν καιρό του, πηχθε ό
ένα πανδοχείο και άρχισε να πίνει μαζί με μερικούς
γνωστούς του...

Στό τέλος αυτού τόν άφησαν μόνο...

Κατά τ ά ημερώματα μερικοί διαβήτες, συνάν-
τησαν μπρος στην ταβέρνα έναν άγνωστο, σωμα-
μένο κατά γης, να σπαράζει σε μιά κρίση ντελιό-
μου τρέμειν. 'Ηταν ό Πόε.

Τόν μετέφεραν σ' ένα νοσοκομείο, όπου πέθανε
έστερα από λίγες μέρες σε ήλικία 36 ή 38 ετών.

'Ο θάνατος τού μεγαλοφυούς αυτού ποιητού δέν
άνεγραφή ούτε στά «ψιλά» τών έφημερίδων. Μο-
νάχα πένν' έξη άνθρωποι άκολούθησαν την κηδεία
του. 'Όλοι τόν άγνόησαν. 'Επρεσε ν' άναγνωρί-
σουν τή δόξα του στη Γαλλία και στη Γερμανία
και στην άλλη Εύρώπη, για ν' άποφασίσουν και οι
'Αμερικανοί να τόν άναγνωρίσουν ως μεγάλο
συγγραφέα και να τού στήσουν τόν άνδριάντα του στη Βολτι-
μόρη...

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΕΣ

ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

Στην περιφέρεια Μάνης ή κυριότερες εύχες που χρησιμοποιούν
οι κάτοικοι εινε ή εξής:

Τού 'Αβραάμ τά καλά να κάνουν. Καλός γραμματικός. Χιλώ-
γρονος. Καλός παπάς στη Ρόβανα και διάκος στα Καλόβια. Να
βρής τού ζώσου τά καλά. 'Αφέντη να σε δώ. 'Αφερουμ. Να σε
μεγαλώσει ή Παναγιά. Μύρια καλά να κάνουν. Να τά κατοστήσει
ζ.λ.π.

Από δέ τις καταρες χαρακτηριστικότερες εινε ή ακόλουθες:

Τά δυό σου ποτέ να μην τά σμιήεις. Βούλα να σου γένη. Βούλα
κι' άποχρουν τά σούρη. Κακό ντοφενί να σε φάη. Να σε πιάση
κική πανούκλα. Προφαντικό να σουήρη. Νεκρό να πās στη μασή
γής. Στάχη να γενής. 'Ο χρόνος να μη σε βρή. Να κοπή τό όνομά
σου. Να μη στήσης γονιά. Κοκουρήγιες να λαλήσουν στό κεφάλι
σου. Τίς καρπάνες σου ν' άκούσω. Κακιά βλογιά να σε πιάση. Να
λαλήσουν ή καρπάνες σου. Άλυτος να μειςίν. Τό φιδι να φάη τό
ζέρι σου. Να πέσουν ν' άντερα σου. Να βρυκολακιάσης. Να μη σ'
έρη ή Λαμπρή.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΟΡΕΛΣ

Παριέργες εινε ή γνώμες που είχε ό Μορεάς για διάφορες
φιλολογικές προσοπικότητες σύγχρονες τού ή παλαιότερες. Για τό
Σαίξπηρ έλεγε: — Εινε ό πιό άγαπητός διάβολος τού παναγιάθου
Θεού.

Γιά τό Γκαίτε: — Εινε ό πιό μεγά-
λος Γερμανός, δηλαδή ό λιγώτερο Γερ-
μανός.

Γιά τό Μπαλζάκ: — 'Ο Σαίξπηρ
με σφάλματα.

Γιά τό Μυσό: — Θεακικός και ά-
ληθινός ποιητής, αλλά κάπως κοινός.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Είς τό στενόν τού Γιβραλτάρ, ως γνωστόν, υπάρχει ένα ισχυρό
ρεϊμα, τό όποιο παραρρέει τά πλοία από τόν 'Ωκεανό στη Μεσόγειο
θάλασσα. Τώρα τελευταία έγιναν πειράματα για να βεβαιωθ ήν τό
ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και σε βάθος 150 μέτρων. Από τά
πειράματα αυτά απέδειχθη ότι στό βάθος αυτό υπάρχει... άπύθιτο ρέ-
μα, με κατεύθυνση από τή Μεσόγειο πρός τόν 'Ωκεανό!

— Ένας Γερμανός έντομολόγος άνεκάλυψε πείραμα ότι ή μέλλο-
σες δέν έπιζοινοτούν άναμεταξύ τους με ήρωες τέλεια μ' ένα ειδικό σύ-
στημα σμμάτων, τό όποιο αντίστρεφει με τό διόζ μας όπτιοο ηλέ-
γωφο!

— Όταν, λόγω χάρην, μιά μέλισσα έτοιμάζεται να πάη πρός άνα-
ζητην γνήσος, ειδοποιεί τις άλλες συντοφισσές της διαγράφουσα
στάν άέρα οκτώ κανονικές καμπύλες γοημιές.

— Από μιά στατιστική γεωγραφικών άνακαλίψεων μαθαίνουμε
ότι ή Γουανδία άνακαλίχθηκε στα 795, ή Γουανδία στα 977, ή
Σενεγαλία στα 1445, ή Λευκική στα 1492, ή Μαδαγασκάρη στα 1500,
ή νήσος της Άγίας 'Ελένης στα 1502, ή Σουμάτρα και ή Γιάβα στα
1509, ό Ειρηνικός 'Ωκεανός στα 1513, ή Ιαπωνία στα 1542, ή Νέα
Γουίνια στα 1548, ή Γεωργία στα 1675, ή Άλάσκια στα 1741 και ή
Πολωνισία στα 1767.

— Στην 'Ωκεανία, όπου δέν έχουν εισαχθ ή άζώμη τά νομίσματα
κι' όπου διενεργείται εισέτι τό φοιρέτ έμπορίου τών δούλων, πληρώ-
νουν με είδη τους δούλους που αγοράζουν.

— Μ' ένα τεσοκί, π. γ. αγοράζουν έναν ζοντό και γερό άνδρω-
πο, και μ' ένα επίχρονό δαυτιλίδι μιά νέα γυναίκα!

— Στη Νέα Καληδονία πάλι, άντι γοημιών, μεταχειρίζονται...
κοχλία και άχιβάδες!

— Τό Πεκίνο απατείρεται από δύο πόλεις: Τήν Ταρταρίν, που
εινε και ή πραγματική πρωτεύουσα, και τήν Κινεζικην, που εινε προ-
άπειτο περιβαλλόμενο από τείχη.

'Ο πληθυσμός τού Πεκίνου άνέγγεται σε 1.
300.000 άτομα. Από τους κατοίκους αυτούς 900 χι-
λιάδες μένουν στην Ταρταρική πόλι.

— Μέχρι τού 1860 άπληροεστέ ή διαμονή ξέ-
νον στό Πεκίνο. Τό έτος δε 1897 κατασκεύαστηκε
ό πρώτος σιδηρόδρομος Πεκίνου-Τιέν-Τσιν.

— Τό 'Αφροναντικό γοηφείο της Άγγλίας έκα-
νε πρό ήμερών έπιτυχή πειράματα δι' ενός περιέ-
ροτατος μηχανήματος, που διαλέγει τήν όωίλη. 'Η
διάλεξις της όωίλης έπιτυγχάνεται με ηλεκτρικές
έκκενώσεις εις έκτασιν 600 και ήρως 300 μέτρων.

— Στο Κάριγγτον — πρωτεύουσα της Βασκική-
ν — άνηγάθη πρό μηνός τό ινιφιόν... μιά ά-
γελάδος, ή όποια παρήγαγε κάθε χρόνο 16.500 λί-
τρες γάλακτος!

— Από μιά στατιστική τού Γάλλου οινολόγου
Καρόλου Περεξ μαθαίνουμε ποιά εινε ή έτησια παραγωγή κρασιού
στις διάφορες χώρες: 'Η Γαλλία παράγει κάθε χρόνο 39.883.789 έ-
κατόλιτρα, ή Γαλλία 34.000.000, ή Ιαπωνία 16.160.000, ή
Αυστρία 6.114.000, ή Πορτογαλία 4.800.000, τó 'Αγγέλιον 3.650.000, ή Ρου-
μανία 2.700.000, ή Κίη 2.500.000, ή Ρωσία 2.500.000, ή Βουλγα-
ρία 2.260.000, ή Γερμανία 2.100.000, ή Τουρκία 1.800.000, ή
'Αργεντινή 1.500.000, ή 'Αμερική 1.100.000, ή 'Ελλάς 800.000 και ή
'Ελβετία 700.000 εκατόλιτρα.

— Τό μακροβιότερο άπ' όλα τά ζώα εινε ό έλέφαν, ό όποιος ζή
συνήθως 400 χρόνια, από δέ τά έρσάρια ή γάλανα, που ζή 1.000
χρόνια!

— Στην 'Αμερική κατασκευάζονται κάθε χρόνο 4.000.000 φρέσκα
δόντια, που αντίπροσωπεύουν χωρικά αξίας 250.000 λιρών.

— 'Ιδρύθηκε τελευταία στό Λονδίνο ένας φιλόανθρωπος σύλλογος
με τήν όνομασία Εσύλλογος Εγγενών Χειρνομιώνων. Τά μέλη τού
σύλλογου αυτού εινε όλοι πλούσιοι και άνάπαιτρον νέοι, που έχουν αναλί-
θει τήν έπιχορήγηση να παντρευτούν φτωχά κορίτσια θιμάτων πολέμου.

— Στην Καζέρτα της 'Ιταλίας, την περασμένη βδομάδα, έλαβε
χώραν ένα άγριο οικογενειακό δράμα: 'Ο Λορέντζος Ντεγυάλλα,
μεσοκοπος εργάτιος, γυριόταν — όπος συνήθεις — μετά τά μεσά-
νυχτα μεθυσμένος σπίτι του, βρήκε την πόρτα κλειστή, Χτύπησε
με τού άνοιξουν, μιά ή γυναίκα του τού έδήλωσε ορθά-ζοητά πως δέν θα
τό άνοιγε με κανένα τρόπο.

— 'Υστερα από πολλές προσπάθειες ό Λορέντζος κατάφερε να
σπάσει τήν πόρτα. Μπήκε τότε στό σπίτι, διεσθένθηκε στό μαγαζέο,
πήρε έναν μελάντι, άιχτησε μανιασμένος κατά της γυναίκας του και
τήν... πεσοζοφε κυριόλεκτικώς!

— Στις άπελπιστικές κραγιές της κακότυχης γυναίκας ζήτησαν
τά δυό άνήλικα παιδιά της κι' άρχισαν να φωνάζουν. 'Ο κακοήργος
πατέρας, χωρίς να χάνη καιρό, άνοιξε τό παράθυρο και πέταξε τά δι-
στησιμένα μικρά στό δρόμο!

— 'Ο μεγαλύτερος γεωγραφικός πίνακας τού κόσμου εινε ό «Παράδει-
σος» τού Τιντορέτο και βρίσκεται στό
Μουσείο της Βενετίας. Έχει μήκος 84
ποδών και ήρως 34.

— Οι Κινέζοι ως πένημο ζώωμα έ-
χουν τό άστρο, οι Πέρσαι τό καρφέ, οι
'Αθρησινού τό γοηφό και οι Τούρκοι
τό μούδ.

